

غلبه هورمون عشق بر ترس

دانشمندان سوئیسی دریافتند که هورمون اکسیتوسین که با عنوان هورمون عشق نیز شناخته می شود به انسان کمک می کند که بر ترس خود غلبه کنند.

جام جم آنلاین: دانشمندان سوئیسی دریافتند که هورمون اکسیتوسین که با عنوان هورمون عشق نیز شناخته می شود به انسان کمک می کند که بر ترس خود غلبه کنند. به گزارش مهر، چرا بعضی از افراد در مقابل یک موقعیت ترسناک بی حرکت باقی می مانند و در عوض برخی دیگر شجاعت یک شیر را از خود نشان می دهند؟

نتایج تحقیقات گروهی از دانشمندان دانشگاه لوزان نشان می دهد که علت این مسئله سطح ترشح هورمون اکسیتوسین است.

این هورمون که در زنان و در لحظه زایمان به بالاترین سطح ترشح خود می رسد به تازه مادران کمک می کند که بتوانند در مقابل درد زایمان مقاومت کنند و پس از آن به فرزند خود عشق بورزند و در مقابل خطرات از کودک خود محافظت کنند.

این هورمون که در هیپوفیز ترشح می شود و به طور کلی در توسعه رفتارهای اجتماعی، واکنشهای بین فردی و در کنترل اضطراب نقش کلیدی ایفا می کند با عنوان هورمون عشق نیز شناخته می شود.

این دانشمندان با مطالعه بر روی هسته مرکزی بادامه مغز موشها تاثیرات اکسیتوسین را در کنترل ترس بررسی کردند.

در حقیقت، نورون هایی که از هسته مرکزی بادامه به طرف هیپوتالاموس و هسته های ساقه مغز می روند پاسخ های مختلف در برابر ترس را تعیین می کنند.

این محققان مشاهده کردند که گروههای ویژه ای از نورون ها در بادامه مغز واکنش های مختلف موش را در برابر یک تحریک ترس آور کنترل می کنند و برای مثال موجب می شوند که ضربان قلب حیوان تند شود و یا از ترس بی حرکت بماند.

زمانی که سطح ترشح اکسیتوسین در این منطقه مغزی افزایش می یافت از واکنشهای فلجی و بی حرکتی کاسته می شد اما تاثیری بر روی ضربان قلب نداشت.

این محققان در این خصوص توضیح دادند: #171با تزریق اکسیتوسین، موش کمتر دچار بی حرکتی ناشی از ترس شد. اما زمانی که ما واکنش های فیزیولوژیکی این حیوان را بررسی کردیم دیدیم که ضربان قلب آن همچنان به تندی می زد که این علامت کلاسیک ترس است».

این کشف می تواند به درک بهتر آنچه که در انسان در مواجهه با یک موقعیت ترسناک رخ می دهد کمک کند.

برای مثال، در موقعیت پرش با طناب، فرد می تواند از فکر پریدن از ارتفاع دچار ترس شود، ضربان قلب وی افزایش یابد، عرق کند و سایر واکنش های فیزیکی ناشی از ترس را نشان دهد، اما زمانی که پرش را انجام می دهد در حالی که همچنان همان واکنشهای فیزیولوژیکی را دارد اما توانسته است بر بی حرکت ماندن ناشی از ترس غلبه کند. این قدرت ریسک کردن و روبرو شدن با ترس در اثر افزایش ترشح هورمون عشق است.

واکنش های متفاوت افراد در برابر ترس به سطح گیرنده های اکسیتوسین بستگی دارد. به طوریکه هرچه این گیرنده ها فعالتر باشند افراد شجاعت تر می شوند.

نتایج این تحقیقات می تواند در درمان اختلالات اضطراب، حملات وحشتزدگی و ناهنجاری های پس - آسیمی کاربرد داشته باشد.